

Stoupá k nebi letadlo, stoupá, chystá divadlo
jeden zlý a krutý pasažer revolver má.

Vejde vpředu k pilotům, žádnou úctu k životům
křičí já hned střílím změňte směr tam, kam chci já.

Jen malé dítě brouká pam, pam, pam, pam,
maminko, koukej, louka, pam, pam, pam, pam,
víš pilotům ja závidím.

Dlouhá pouť se prodlouží, v dlouhou ranvej za louží
neboť řídí smrt, co může tě vzít ještě dál.

Doufej, že to nespustí, doufej, že tě propustí
Času málo zbývá, miň než-li sám by si přál.

Letušky každý ptá se kam, kam, kam, kam
a slyší tíseň v hlase kam, kam, kam, kam.

Únosci vůbec páni neznají slitování
Pouhá zloba poručí, pouhá zbraň tě poučí
Kdo tu náhle vládne, pilote, vždyť nejsi sám

S touhou tobě věří jen, s touhou ať je spokojen
Jen ať může dítě v náručí vrátit se k hrám

Co teď mu táhne hlavou? Sám, sám, sám sám
Za čí žene slávou, Kam, kam, kam, kam?

Co řek by na otázku: proč tolik dává v sázku
OK dvěštdvacetpět, OK chceme navádět
Přistáváme v nouzi, únosce donutil nás

OK dnes tu přistane, OK nic se nestane
Bez pasu ten pán tu zůstane, s ním není špás

Ranvej, tím to nepadá, ranvej, co svět postrádá
že tak hloupé, velké zlo tady má tolik míst.

Ranvej, zítra v novinách, ranvej, bude slovo vrah
Je to zvláštní vášeň k snídani senzace číst ...